

Czwartek, 10 maja 2012 r.

3. W przypadku gdy naruszenie wynika z udostępnienia utworu opublikowanego lub nadanego kraj, w którym występuje lub może wystąpić jeden lub więcej najważniejszych elementów naruszenia, uznaje się za kraj, do którego usługa publikacji lub usługa nadawcza jest zasadniczo skierowana, lub, jeśli nie jest to oczywiste, kraj, w którym sprawowana jest kontrola edytorska, i prawo tego kraju uznaje się za prawo właściwe. Kraj, do którego skierowana jest usługa publikacji lub usługa nadawcza, ustala się w szczególności na podstawie języka publikacji lub audycji, lub na podstawie sprzedaży lub liczby odbiorców w danym kraju w porównaniu do całkowitej sprzedaży lub liczby odbiorców, lub na podstawie kombinacji wymienionych czynników.

4. Prawem właściwym do prawa odpowiedzi lub środków równoważnych oraz wszelkich środków prewencyjnych lub prewencyjnych zakazów sądowych skierowanych przeciwko nadawcy lub wydawcy w związku z zawartością utworu opublikowanego lub nadanego będzie prawo kraju, w którym ma zwyczajową siedzibę nadawca lub wydawca.

Strategia handlowa i inwestycyjna UE dla krajów południowego regionu Morza Śródziemnego w następstwie arabskiej wiosny

P7_TA(2012)0201

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 maja 2012 r. w sprawie handlu na rzecz przemian: strategia handlowa i inwestycyjna UE dla krajów południowego regionu Morza Śródziemnego w następstwie arabskiej wiosny (2011/2113(INI))

(2013/C 261 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając deklarację barcelońską z dnia 28 listopada 1995 r., która ustanowiła partnerstwo pomiędzy Unią Europejską a państwami południowego regionu Morza Śródziemnego, a także program prac przyjęty na konferencji w Barcelonie,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 27 października 2005 r. w sprawie rewizji procesu barcelońskiego ⁽¹⁾ i z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie eurośródziemnomorskiego partnerstwa gospodarczego i handlowego w kontekście 8. konferencji ministrów handlu państw partnerstwa eurośródziemnomorskiego ⁽²⁾,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji Europejskiej i Wysokiego Przedstawiciela do Rady Europejskiej, Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów z dnia 8 marca 2011 r. zatytułowany „Partnerstwo na rzecz demokracji i wspólnego dobrobytu z południowym regionem Morza Śródziemnego” (COM(2011)0200),
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji Europejskiej i Wysokiego Przedstawiciela do Rady Europejskiej, Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów z dnia 25 maja 2011 r. zatytułowany „Nowa koncepcja działań w obliczu zmian zachodzących w sąsiedztwie” (COM(2011)0303 final),
- uwzględniając komunikat Komisji Europejskiej do Rady Europejskiej, Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów z dnia 24 maja 2011 r. zatytułowany „Dialog na rzecz migracji, mobilności i bezpieczeństwa z państwami południowego regionu Morza Śródziemnego” (COM(2011)0292),
- uwzględniając eurośródziemnomorski harmonogram handlowy do 2010 r. i na dalszy okres przyjęty na 8. konferencji ministrów handlu Unii dla Śródziemnomorza w 2009 r.,
- uwzględniając wnioski sformułowane podczas eurośródziemnomorskich konferencji ministerialnych oraz sektorowych konferencji ministerialnych, które odbyły się od rozpoczęcia procesu barcelońskiego, a szczególnie wnioski z 9. konferencji ministrów handlu Unii dla Śródziemnomorza z dnia 11 listopada 2010 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 272 E z 9.11.2006, s. 570.

⁽²⁾ Dz.U. C 285 E z 21.10.2010, s. 35.

Czwartek, 10 maja 2012 r.

- uwzględniając eurośródziemnomorskie układy o stowarzyszeniu zawarte pomiędzy Wspólnotą i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Tunezją ⁽¹⁾, Izraelem ⁽²⁾, Marokiem ⁽³⁾, Jordanią ⁽⁴⁾, Egiptem ⁽⁵⁾, Libanem ⁽⁶⁾ i Algierią ⁽⁷⁾ z drugiej strony, oraz Eurośródziemnomorski przejściowy układ stowarzyszeniowy w sprawie wymiany handlowej i współpracy między Wspólnotą a OWP (na rzecz Autonomii Palestyńskiej) ⁽⁸⁾,
- uwzględniając decyzję nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE-Turcja z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie wprowadzenia ostatniej fazy unii celnej (96/142/WE) ⁽⁹⁾,
- uwzględniając porozumienie w sprawie wolnego handlu, zwane porozumieniem z Agadiru, podpisane w dniu 25 lutego 2004 r. przez Jordanię, Egipt, Tunezję i Maroko,
- uwzględniając ocenę wpływu eurośródziemnomorskiej strefy wolnego handlu na zrównoważony rozwój, opracowaną przez Instytut ds. Polityki Rozwojowej i Zarządzania Rozwojem Uniwersytetu w Manchesterze,
- uwzględniając dokument w sprawie strategii regionalnej (2007–2013) i regionalny program orientacyjny dla partnerstwa eurośródziemnomorskiego (2007–2013) oraz określone w nich cele ⁽¹⁰⁾, jak również decyzję wykonawczą Komisji z dnia 29 lipca 2011 r. w sprawie drugiej części rocznego programu działania na 2011 r. na rzecz regionu śródziemnomorskiego, finansowanego zgodnie z pozycją 19.080101 budżetu ogólnego Unii Europejskiej ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając działania podejmowane w ramach Instrumentu Eurośródziemnomorskiego Partnerstwa i Inwestycji, w szczególności konferencję ministrów, która odbyła się w Brukseli w dniu 12 lipca 2011 r. oraz roczny raport za 2010 r. opublikowany po tej konferencji w dniu 8 sierpnia 2011 r.,
- uwzględniając decyzję Rady Gubernatorów Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju z dnia 5 października 2011 r. o uruchomieniu środków finansowych w krajach południowo-wschodniego regionu Morza Śródziemnego,
- uwzględniając prace Zgromadzenia Parlamentarnego Unii dla Śródziemnomorza,
- uwzględniając prace Unii dla Śródziemnomorza,
- uwzględniając decyzję Rady z dnia 14 grudnia 2011 r. o przyjęciu wytycznych negocjacyjnych dotyczących pogłębionej i kompleksowej umowy o wolnym handlu z Egiptem, Jordanią, Marokiem i Tunezją,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie przyszłej europejskiej polityki inwestycji międzynarodowych ⁽¹²⁾, rezolucję z dnia 7 kwietnia 2011 r. w sprawie przeglądu europejskiej polityki sąsiedztwa w wymiarze południowym ⁽¹³⁾ oraz rezolucję z 14 grudnia 2011 r. w sprawie przeglądu europejskiej polityki sąsiedztwa ⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając wszystkie rezolucje przyjęte przez Parlament w kontekście arabskiej wiosny, dotyczące wolności religii, wyznania i sumienia jako podstawowych i uniwersalnych wartości, które są niezbędnym czynnikiem rozwoju demokratycznego i gospodarczego,

⁽¹⁾ Dz.U. L 97 z 30.3.1998, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 21.6.2000, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 70 z 18.3.2000, s. 2.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 129 z 15.5.2002, s. 3.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 304 z 30.9.2004, s. 39.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 143 z 30.5.2006, s. 2.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 265 z 10.10.2005, s. 2.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 187 z 16.7.1997, s. 3.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 35 z 13.2.1996, s. 1.

⁽¹⁰⁾ C(2007)672.

⁽¹¹⁾ C(2011)5381.

⁽¹²⁾ Tekst przyjęty w tym dniu, P7_TA(2011)0141.

⁽¹³⁾ Tekst przyjęty w tym dniu, P7_TA(2011)0154.

⁽¹⁴⁾ Tekst przyjęty w tym dniu, P7_TA(2011)0576.

Czwartek, 10 maja 2012 r.

- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz opinie Komisji Spraw Zagranicznych oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A7-0104/2012),
- A. mając na uwadze, że arabska wiosna jest największą polityczną transformacją w sąsiedztwie Europy od czasu upadku muru berlińskiego, która daje UE możliwość powiązania własnych interesów w dziedzinie polityki handlowej i zagranicznej z podstawowymi wartościami UE, tj. prawami człowieka, demokracją i wolnością społeczeństwa; mając na uwadze, że zgodnie z art. 8 Traktatu o Unii Europejskiej Unia musi rozwijać szczególne stosunki z państwami z nią sąsiadującymi, dążąc do utworzenia przestrzeni dobrobytu i dobrego sąsiedztwa, opartej na wartościach Unii i charakteryzującej się bliskimi i pokojowymi stosunkami opartymi na współpracy, co ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia trwałej stabilizacji, bezpieczeństwa, wzrostu gospodarczego i rozwoju Europy;
- B. mając na uwadze, że UE dysponuje wyłączną kompetencją w dziedzinie polityki handlowej i inwestycyjnej, która daje UE możliwość podjęcia skutecznych działań w odpowiedzi na wstrząsy polityczne oraz przyczynienia się do postępu gospodarczego i społecznego krajów południowego regionu Morza Śródziemnego;
- C. mając na uwadze, że w Traktacie z Lizbony definiuje się handel międzynarodowy jako jeden z trzech aspektów działań zewnętrznych UE, który wymaga zapewnienia spójności z innymi obszarami jej polityki: polityką zagraniczną i działaniami na rzecz rozwoju międzynarodowego; mając na uwadze, że handel zawsze był silnym filarem europejskiej polityki sąsiedztwa, co zostało podkreślone w komunikatach Komisji pt. „Nowa koncepcja działań w obliczu zmian zachodzących w sąsiedztwie” oraz „Partnerstwo na rzecz demokracji i wspólnego dobrobytu z południowym regionem Morza Śródziemnego”;
- D. mając na uwadze, że wśród społeczeństw obywatelskich krajów południowego regionu Morza Śródziemnego panuje przekonanie, że UE powinna w sposób bardziej aktywny pomagać w transformacji politycznej i gospodarczej tych krajów;
- E. mając na uwadze, że odbudowa gospodarcza i polityczna w następstwie arabskiej wiosny nie jest nadzorowana przez regionalne instytucje odgrywające rolę podobną do roli, jaką Rada Europy oraz Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) pełnią w Europie Środkowo-Wschodniej i Azji Środkowej;
- F. mając na uwadze, że nie istnieje żadna konkretna eurośródziemnomorska instytucja finansowa, podczas gdy doświadczenie zdobyte w minionych latach przez EBOR w czasie transformacji Europy Środkowo-Wschodniej może pozwolić mu na odgrywanie pozytywnej roli w krajach południowego regionu Morza Śródziemnego; zauważa jednak z ubolewaniem, że niektóre państwa członkowskie UE nie ratyfikowały jeszcze zmian do porozumienia ustanawiającego EBOR, których celem jest zapewnienie pełnej operacyjności EBOR w regionie Morza Śródziemnego;
- G. mając na uwadze, że dotychczas gospodarkami krajów południowego regionu Morza Śródziemnego zarządzali niedemokratyczni przywódcy, zapewniając korzyści jedynie nielicznym i często pomijając potrzeby grup znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji; mając na uwadze fakt, że obalenie wielu dyktatorów stwarza nowe możliwości otwarcia gospodarek tego regionu i utworzenia prawdziwej gospodarki rynkowej;
- H. mając na uwadze, że UE już utworzyła unię celną z Turcją oraz podpisała umowy o wolnym handlu z krajami południowego regionu Morza Śródziemnego, z wyjątkiem Syrii, która nie podpisała ostatecznej wersji wynegocjowanego pakietu, i Libii, z którą negocjacje zostały zawieszono w lutym 2011 r. po wybuchu wojny domowej;
- I. mając na uwadze, że członkostwo w Światowej Organizacji Handlu (WTO) nie jest konieczne do rozpoczęcia negocjacji handlowych, o czym mogą świadczyć postanowienia handlowe układów o stowarzyszeniu zawartych z Libanem i Algierią, tymczasowe porozumienie z terytoriami palestyńskimi, zawieszono negocjacje z Libią oraz nieratyfikowana umowa z Syrią;
- J. mając na uwadze, że utworzenie eurośródziemnomorskiej strefy wolnego handlu, będące najambitniejszym przedsięwzięciem gospodarczym wywodzącym się z deklaracji barcelońskiej, nie zostało zrealizowane w wyznaczonym terminie, który ustalono na 2010 r., wskutek konfliktów w regionie i braku zaangażowania wewnątrz samego regionu (południe-południe);

Czwartek, 10 maja 2012 r.

- K. mając na uwadze, że kryzys gospodarczy w 2008 r. wywarł bezpośredni wpływ na główne czynniki pobudzające do wzrostu gospodarkę w krajach południowego regionu Morza Śródziemnego oraz mając na uwadze, że społeczne i polityczne niepokoje w Tunezji, Egipcie, Syrii i Libii w czasie arabskiej wiosny przyczyniły się jeszcze bardziej do pogorszenia koniunktury gospodarczej w tych krajach; mając na uwadze, że arabska wiosna przebiegała inaczej w każdym z krajów południowego regionu Morza Śródziemnego, gdyż dotychczasowe reżimy pozostają u władzy w niektórych krajach, a w innych nieustannie trwają zamieszki społeczne, które jeszcze bardziej osłabiają gospodarkę;
- L. mając na uwadze, że arabska wiosna ujawniła w regionie słabości handlowe i fiskalne o charakterze strukturalnym i systemowym, zwłaszcza podatność na gwałtowny wzrost cen na rynkach towarowych, oraz mając na uwadze, że każda nowa strategia handlowa dla regionu Morza Śródziemnego musi zaradzić tym słabościom, przyczynić się do bezpieczeństwa żywnościowego oraz wyeliminować spekulacje finansowe artykułami żywnościowymi, jeśli ma sprostać oczekiwaniom obywateli;
- M. mając na uwadze, że chroniczne bezrobocie, w szczególności wśród młodych ludzi, i brak dywersyfikacji wymiany handlowej nadal są poważnym problemem; mając na uwadze, że długotrwałe bezrobocie strukturalne i nieformalna praca, w tym praca dzieci, wciąż utrzymują się na wysokim poziomie w większości krajów południowego regionu Morza Śródziemnego, a ich skala zwiększyła się jeszcze bardziej w tych krajach, w których wystąpiły ostre zamieszki społeczne w czasie arabskiej wiosny; mając na uwadze, że Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) szacuje, że utrzymanie bieżącego poziomu zatrudnienia wymaga utworzenia w regionie ok. 25 mln nowych miejsc pracy w najbliższej dekadzie;
- N. mając na uwadze, że młodzież (w wieku 10–19 lat) stanowi 20 % populacji i że stopa bezrobocia wśród osób w wieku od 15 do 24 lat wynosi około 25–30 %, a udział kobiet w rynku pracy pozostaje na bardzo niskim poziomie; mając na uwadze, że bezrobocie jest szczególnie wysokie wśród absolwentów wyższych uczelni, co skutkuje drenażem mózgow i marnotrawieniem zasobów ludzkich;
- O. mając na uwadze, że w żywotnym interesie Unii Europejskiej leży ustalenie ambitnych celów w zakresie współpracy gospodarczej oraz przyjęcie strategii obustronnie korzystnej, odpowiedzialnej i elastycznej, opartej na wspieraniu procesów przejścia do demokracji i obronie praw człowieka;

Uwagi ogólne

1. uważa, że arabska wiosna jest bezprecedensowym wydarzeniem historycznym wywołanym przez dążenie narodów do wolności, praw demokratycznych i poprawy poziomu życia; wyraża swój głęboki smutek z powodu ofiar śmiertelnych podczas walk w celu obalenia skorumpowanych dyktatur;
2. jest świadomy, że takie poświęcenie wiąże się z ogromnym oczekiwaniem społeczeństw w krajach południowego regionu Morza Śródziemnego, że UE udzieli o wiele większego i bardziej sprawiedliwego wsparcia dla reform demokratycznych i prawdziwego rozwoju gospodarczego niosącego korzyści dla wszystkich;
3. zauważa, że korzyści płynące z rewolucji arabskiej wiosny nie zostały jeszcze w pełni utrwalone oraz że UE musi podjąć natychmiastowe działania w celu wdrożenia programu w sprawie handlu na rzecz przemian, ponieważ handel – poza tym, że przynosi bezpośrednie korzyści gospodarcze – jest skutecznym środkiem umacniania demokracji i wspierania stabilności, gdyż sprzyja zapobieganiu korupcji, ułatwia sprawiedliwszy podział bogactwa i wzmacnia pozycję ogółu społeczeństwa; zachęca władze tymczasowe do dokonania pokojowego przejścia do prawdziwej demokracji; nakłania władze państwowe, by uszanowały prawo narodu do pokojowych manifestacji oraz wstrzymały się od wszelkich brutalnych represji;
4. w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje utworzenie Grupy Zadaniowej UE-Tunezja, pierwszej grupy zadaniowej powołanej wspólnie z krajem południowego wybrzeża Morza Śródziemnego, aby dopilnować lepszej koordynacji europejskiego i międzynarodowego wsparcia dla przemian w tym kraju; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Parlament brał udział w pierwszym posiedzeniu; zwraca się do wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawicielki o dalsze angażowanie Parlamentu w tę inicjatywę i włączanie go do przyszłych inicjatyw; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie w Parlamencie grupy monitorującej ds. południowego wybrzeża Morza Śródziemnego, której zadaniem jest nadzorowanie reakcji UE na kryzysy w krajach regionu Morza Śródziemnego;

Czwartek, 10 maja 2012 r.

5. z zadowoleniem przyjmuje niedawne ucziwie i przejrzyste wybory w Tunezji, co – w połączeniu z reformami w dziedzinie gospodarki, porządku prawnego i społecznego – jest dobrym przykładem dla innych krajów w regionie; podkreśla znaczenie wolnych i uczciwych wyborów dla zapewnienia jedności tych krajów poprzez ustanowienie demokratycznych i pluralistycznych instytucji, będących podstawą większej stabilności i zmodernizowanych struktur społeczno-gospodarczych, które są z kolei niezbędnym warunkiem wstępnym przyciągania zagranicznych inwestycji i osiągnięcia trwałego wzrostu; zwraca uwagę na potrzebę przeprowadzenia – wraz ze zmianami demokratycznymi – reform w dziedzinie gospodarki, porządku prawnego i społecznego w celu otworzenia i zmodernizowania struktur społeczno-gospodarczych tych krajów;
6. uważa, że zewnętrzny dług publiczny krajów Afryki Północnej i Bliskiego Wschodu jest niegodziwym długiem, zważywszy na to, że powstał on za panowania reżimów dyktatorskich w przeważającej mierze wskutek osobistego wzbogacenia się elity politycznej i gospodarczej oraz poprzez zakup broni, która często była wykorzystywana do ciemnienia własnej ludności; w związku z tym wzywa do ponownego rozpatrzenia kwestii tego długu, zwłaszcza związanego z wydatkami na zbrojenia;
7. ubolewa nad rolą spółek europejskich w eksporcie broni i produktów podwójnego zastosowania do krajów rządzonych przez represyjne reżimy oraz ich podporządkowywaniem się zakłóceniom technologicznym inicjowanym przez reżimy dyktatorskie; wzywa Komisję do opracowania wytycznych dla spółek UE, wskazujących sposób działania zgodny z podstawowymi zasadami Unii w tego rodzaju sytuacjach;
8. podkreśla, że UE dysponuje wyłączną kompetencją w dziedzinie polityki handlowej i inwestycyjnej oraz powinna zapewniać innowacyjne i jasno określone instrumenty umożliwiające osiągnięcie celów polityki zagranicznej UE, takich jak demokracja, dobrobyt, stabilizacja i pokój w regionie;
9. uznaje, że UE musi realizować skoordynowaną politykę wobec krajów południowego regionu Morza Śródziemnego, lecz przestrzega przed stosowaniem uniwersalnego podejścia do arabskiej wiosny, ponieważ pomimo istnienia wielu podobieństw między krajami południowego regionu Morza Śródziemnego doświadczyły one różnych form represyjnego rządzenia, różnią się pod względem poziomów rozwoju gospodarczego i stoją przed odmiennymi wyzwaniami społecznymi i demograficznymi;
10. podkreśla, że jedno z głównych zadań Parlamentu Europejskiego polega na wzmocnieniu dialogu politycznego oraz wzajemnego zrozumienia i zaufania między Europą a państwami trzecimi, w tym krajami południowego regionu Morza Śródziemnego, w przypadku których Parlament powinien skoncentrować się na upowszechnianiu i propagowaniu demokratycznych reform, pełni wolności i zasady państwa prawa; podkreśla, że te ważne zadania, opierające się na bezpośrednich stosunkach, mogłyby również polegać na ocenie spełnienia przyszłych kryteriów (w świetle wydarzeń i osiągniętych postępów) oraz dokonania niezbędnych zmian w układach o stowarzyszeniu, w szczególności w dziedzinie handlu, inwestycji i finansów;
11. ma świadomość, że w ciągu ostatnich dziesięciu lat UE promowała głębsze i bardziej kompleksowe podejście do umów o wolnym handlu z przywódcami większości krajów południowego regionu Morza Śródziemnego, nie zwracając uwagi na brak legitymacji demokratycznej partnerów negocjacji; podkreśla znaczenie bezpośredniej troski o stabilizację procesów demokratycznych przy tworzenia nowych instytucji społecznych i politycznych, które mogą następnie pełnić funkcję prawowitych i kompetentnych partnerów w negocjacjach umów handlowych;
12. zauważa, że UE jest największym rynkiem konsumenckim na świecie, do którego dostęp powinien być udzielany tylko wtedy, gdy kraje partnerskie poważnie angażują się w dwustronne otwieranie rynków, gdy reformy gospodarcze przynoszą korzyści całej populacji kraju partnerskiego, w tym grupom znajdującym się w najtrudniejszej sytuacji, oraz gdy podejmowane i realizowane są właściwe zobowiązania polityczne, społeczne i środowiskowe;
13. wskazuje, że wiele krajów południowego regionu Morza Śródziemnego ma ogromny potencjał gospodarczy, a niektóre z nich przejmują znaczne ilości aktywów i zasobów naturalnych, które – właściwie zarządzane – stwarzają możliwość wzrostu gospodarczego i rozwoju regionów położonych po obu stronach Morza Śródziemnego; uważa zatem, że należy ustanowić środki i mechanizmy niezbędne do zapewnienia równoważnych norm społecznych, środowiskowych i fitosanitarnych;
14. przyjmuje z zadowoleniem indywidualne oddolne podejście przewidziane przez Komisję, które opiera się na silniejszej warunkowości i większym zróżnicowaniu w kontekście ostatniego przeglądu EPS, oraz zasadę „więcej za więcej”, w celu zapewnienia lepiej ukierunkowanej pomocy dla poszczególnych krajów sąsiadujących z UE oraz dostosowania finansowania do ambicji politycznych; uważa, że osiągnięcia w zakresie reform demokratycznych i wolności jednostki powinny być odzwierciedlone w podobnym procesie w dziedzinie gospodarki i handlu, zapewniającym swobodę otwierania i prowadzenia działalności gospodarczej, aby rozbić oligarchie tradycyjnie dominujące w krajach południowego regionu Morza Śródziemnego;

Czwartek, 10 maja 2012 r.

Pogłębione i kompleksowe umowy o wolnym handlu (DCFTA) oraz inne instrumenty handlowe

15. zauważa, że UE zawarła już oparte na solidnych podstawach preferencyjne umowy handlowe z wieloma krajami południowego regionu Morza Śródziemnego w ramach układów o stowarzyszeniu; podkreśla jednak, że żaden z tych procesów nie został w pełni zakończony, oraz jest przekonany, że nadal istnieje ogromny potencjał umożliwiający zacieśnienie stosunków gospodarczych, zwłaszcza w dziedzinie prawa, aby w perspektywie długoterminowej doprowadzić do integracji z rynkiem wewnętrznym UE;

16. przyjmuje zatem z zadowoleniem decyzję Rady zatwierdzającą rozpoczęcie negocjacji dotyczących pogłębionych i kompleksowych umów o wolnym handlu z Egiptem, Jordanią, Marokiem i Tunezją niezwłocznie po zakończeniu procedur przygotowawczych; uważa, że przeprowadzane w związku z tym analizy zakresu powinny opierać się na doświadczeniach zebranych w fazach przygotowawczych realizowanych z partnerami wschodnimi, z uwzględnieniem ogromnego politycznego znaczenia, jakie ma unikanie niepotrzebnych opóźnień w przypadku partnerów, którzy już są gotowi przystąpić do negocjacji; uważa, że konieczne należy zaangażować wszystkie siły społeczne, a w szczególności organizacje pozarządowe i związki zawodowe, i prowadzić z nimi konsultacje już od samego początku wszystkich negocjacji handlowych;

17. wyraża zaniepokojenie tym, że Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) dotychczas nie opublikowała szczegółowych kryteriów „więcej za więcej”, które wraz z analizą zakresu handlowego stanowią podstawę uznania danego kraju za kwalifikujący się i gotowy do zawarcia pogłębionej i kompleksowej umowy o wolnym handlu; zwraca się zatem do ESDZ o określenie takich kryteriów, aby zapewnić przejrzystość procesu i z wyprzedzeniem informować kraje partnerskie, gdzie należy wprowadzić zmiany; nalega, by centralnym elementem tego procesu było poszanowanie instytucji demokratycznych i praw podstawowych, w tym wolności słowa i wolności stowarzyszania się, a także ochrona mniejszości religijnych, przestrzeganie międzynarodowego prawa pracy, konwencji MOP i Konwencji ONZ o prawach dziecka oraz inicjatyw zachęcających do zniesienia kary śmierci, uważa również, że proces ten powinien odpowiednio uwzględniać istotną poprawę lub poważne pogorszenie sytuacji w krajach partnerskich w fazie przygotowawczej i w czasie samych negocjacji; nalega, aby analiza zakresu określała odpowiedni poziom otwarcia gospodarczego oraz wskaźnik ukazujący, jak wszystkie grupy społeczne czerpią korzyści z wymiany handlowej i bezpośrednich inwestycji zagranicznych (BIZ);

18. przypomina, że umowy o wolnym handlu nie są celem samym w sobie oraz że powinny one przynosić korzyści poszczególnym krajom; uważa, że postanowienia dotyczące wymiany handlowej powinny zostać wsparte wzmocnionymi klauzulami o prawach człowieka oraz skuteczniejszymi przepisami wykonawczymi i dotyczącymi monitorowania, a także rozdziałem o ambitnym i zrównoważonym rozwoju przypisującym kluczową rolę społeczeństwu obywatelskiemu i zawierającym postanowienia o społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, które wzmocnią wspólną odpowiedzialność za wdrażany proces;

19. pochwała zwrócenie uwagi na bariery w handlu występujące poza granicami i na dostosowanie do unijnego dorobku prawnego, ale zauważa, że nadal istnieją możliwości dalszego negocjowania obniżki stawek celnych w przypadku niektórych krajów; podkreśla, że pogłębione i kompleksowe umowy o wolnym handlu będą miały prawdziwą wartość dla krajów południowego regionu Morza Śródziemnego tylko wtedy, gdy UE będzie gotowa poczynić dodatkowe wysiłki we wrażliwych obszarach, np. w rolnictwie i 4 sposobie świadczenia usług; w związku z tym zauważa, że UE w istocie ma znaczną nadwyżkę w handlu artykułami rolnymi z tymi krajami;

20. zwraca się do Komisji o szczególne wspieranie i promowanie sprawiedliwego handlu i inicjatyw rolnictwa ekologicznego, przewidujących wsparcie zwłaszcza drobnych rolników, producentów i spółdzielni, jako sposobu łączenia zrównoważonych praktyk rolnych i rozwoju obszarów wiejskich przy jednoczesnym rozwoju łańcucha dostaw w celu upewnienia konsumentów europejskich o wysokiej jakości produktów, ich identyfikowalności oraz aspektach społecznych i ekologicznych;

21. podkreśla znaczenie rolnictwa, w którym zatrudnienie znajduje ponad jedna trzecia osób aktywnych zawodowo w krajach południowego regionu Morza Śródziemnego, oraz rozwoju obszarów wiejskich w procesie stabilizacji, mając na uwadze, że przyczyniają się one – szczególnie w warunkach zwiększonej nieprzewidywalności na światowych rynkach – do poprawy bezpieczeństwa żywnościowego, bardziej sprawiedliwego generowania zysków i ich podziału, tworzenia miejsc pracy oraz włączania kobiet i małych gospodarstw do gospodarki;

22. z zadowoleniem przyjmuje zatem wyrażony przez Komisję zamiar wsparcia rozwoju obszarów wiejskich za pomocą europejskiego instrumentu na rzecz rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich w krajach sąsiadujących, który łączyłby wsparcie inwestycyjne z rozwojem zdolności administracyjnych dzięki wykorzystaniu najlepszych unijnych praktyk w zakresie rozwoju obszarów wiejskich w celu ułatwienia modernizacji produkcji rolnej zgodnie z normami UE w zakresie jakości i bezpieczeństwa żywności;

Czwartek, 10 maja 2012 r.

23. z zadowoleniem przyjmuje również przedstawione we wspólnym komunikacie z dnia 25 maja 2011 r. (COM(2011)0303) zobowiązanie Komisji do finansowania programów pilotażowych na rzecz rozwoju rolnictwa i obszarów wiejskich oraz rozwoju regionalnego, które zakłada wykorzystanie rozległego doświadczenia UE w wymienionych dziedzinach oraz optymalne wykorzystanie ścisłej współpracy z FAO, Bankiem Światowym i ewentualnie z EBI;

24. wzywa UE do wsparcia rozwoju zarówno zdrowej produkcji rolnej, jak i obszarów wiejskich w regionie jako elementu walki z ubóstwem, które stanowi stały problem na wsi, oraz w celu pogłębienia procesu stabilizacji; w związku z tym podkreśla znaczenie usprawnienia instytucji i infrastruktury (w takich dziedzinach jak systemy nawadniania, obchodzenia się, składowania, pakowania, transportu, marketingu i dostęp do usług) obok usprawnień technologicznych, oraz znaczenie programów edukacyjnych i szkoleniowych, w szczególności dla kobiet oraz w sytuacjach charakteryzujących się złym zorganizowaniem producentów i słabym rozwojem społeczeństwa obywatelskiego, zważywszy, że czynniki te również spowalniają rozwój sprawnego systemu rolno-spożywczego; podkreśla rolę upowszechniania szkoleń w ułatwianiu dostępu do wiedzy; podkreśla, że problemy zmiany środowiska i klimatu w skali światowej decydują o wspieraniu propagowania zrównoważonego wykorzystania zasobów naturalnych i energii, a także kompatybilnych metod produkcji; podkreśla, że w obliczu rosnącego światowego zapotrzebowania na żywność należy wspierać dywersyfikację produkcji w celu zwiększenia odporności na wahania rynkowe i kryzys środowiskowy;

25. apeluje również o to, by – w celu uniknięcia dumpingu socjalnego i ekologicznego w stosunkach pomiędzy zainteresowanymi krajami lub z UE – środki zaproponowane przez Komisję pozwoliły na szybsze wprowadzanie innowacyjnych działań upowszechniających lokalną wiedzę fachową oraz działań szkoleniowych z zakresu organizacji producentów oraz rozwoju rynków lokalnych i regionalnych w ramach wymiany najlepszych praktyk pomiędzy krajami i z UE na wzór działań prowadzonych wcześniej w ramach procedur przedakcesyjnych i stosunków z sąsiednimi krajami UE;

26. zwraca uwagę na potencjalną rolę, jaką mogłaby odegrać większa integracja krajów Afryki Północnej z krajami subsaharyjskimi, a także podkreśla potrzebę podjęcia kroków na poziomie globalnym, aby uniknąć działań jednostronnych, które są często podejmowane w odpowiedzi na kryzys żywnościowy oraz ekstremalne zjawiska pogodowe.

27. podkreśla, że BIZ mają szczególne znaczenie dla rozwoju gospodarczego krajów południowego regionu Morza Śródziemnego, ponieważ poziomy inwestycji są albo zbyt niskie, albo nadmiernie ukierunkowane na przemysł wydobywczy i pozyskiwanie surowców; zwraca się do Komisji o zapewnienie koordynacji pogłębionych i kompleksowych umów o wolnym handlu z działaniami inwestycyjnymi w regionie w celu propagowania dywersyfikacji gospodarczej;

28. zwraca jednak uwagę, że poprzednie próby wynegocjowania porozumień sektorowych w ramach układów o stowarzyszeniu nie zakończyły się sukcesem; zwraca się do Komisji, by stworzyła zachęty dla krajów południowego regionu Morza Śródziemnego do podjęcia negocjacji dotyczących inwestycji i innych „kwestii singapurskich”, np. usług, w kontekście pogłębionych i kompleksowych umów o wolnym handlu; uważa, że Komisja powinna w odpowiednich przypadkach stosować wdrażanie asymetryczne i zachować elastyczność w odniesieniu do wrażliwych sektorów w tych krajach;

29. podkreśla znaczenie, jakie ma wspomaganie otwierania handlu za pomocą większego wsparcia technicznego dla krajów partnerskich i ich przedsiębiorstw, aby umożliwić im maksymalne wykorzystanie zapewnianych możliwości; przyznaje, że UE już oferuje taką pomoc, ale uważa, że tego typu programy powinny być bardziej ukierunkowane na MSP, w tym poprzez rozszerzenie pomocy na rzecz wymiany handlowej;

30. zwraca się do Komisji o wykorzystanie pogłębionych i kompleksowych umów o wolnym handlu do ujednolicania norm w dziedzinie prawa, zwłaszcza w zakresie norm i przepisów technicznych, środków sanitarnych i fitosanitarnych, zasad przejrzystości w zamówieniach publicznych, norm ochrony własności intelektualnej, ułatwiania wymiany handlowej/współpracy celnej oraz eliminowania barier pozataryfowych; zwraca uwagę, że taka współpraca nie jest w sposób zadowalający uwzględniona w układach o stowarzyszeniu i że należy podwyższyć poziom zaangażowania UE;

Czwartek, 10 maja 2012 r.

31. z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym przeznaczenie dodatkowych zasobów na współpracę techniczną i nalega, by zostały one możliwie najszybciej udostępnione Dyrekcji Generalnej Komisji ds. Rozwoju i Współpracy (DG DEVCO) oraz przekazane delegaturom UE w tym regionie;

32. uznaje, że pogłębione i kompleksowe umowy o wolnym handlu powinny być głównym celem, ale ma świadomość, że w międzyczasie Komisja prowadzi negocjacje sektorowe w ramach dotychczasowych układów o stowarzyszeniu, między innymi w ramach układów w sprawie oceny zgodności i zatwierdzania produktów przemysłowych, porozumień w sprawie rolnictwa i połowów, porozumień w zakresie usług i inwestycji, a także uzgodnień dotyczących rozstrzygnięcia sporów; apeluje do Komisji o rozważenie również aktualizacji istniejących porozumień sektorowych z krajami, którym można przedstawić lepszą ofertę i z którymi nie można w najbliższej przyszłości podpisać pogłębionej i kompleksowej umowy o wolnym handlu; zwraca się do Komisji o pełniejszą analizę terminu i sposobu ostatecznego włączenia tych procesów do przyszłych pogłębionych i kompleksowych umów o wolnym handlu oraz o dopilnowanie tego, by utrata członkostwa w ogólnym systemie preferencji (GSP) w 2014 r. nie wpłynęła negatywnie na dostęp krajów południowego regionu Morza Śródziemnego do rynku UE w odniesieniu do jakiejkolwiek linii produktów;

33. apeluje również do Komisji o przygotowanie strategii dla tych partnerów zaangażowanych w realizację koncepcji „więcej za więcej”, z którymi nie podpisano dotychczas żadnej umowy lub którzy w najbliższej przyszłości nie staną się stroną pogłębionej i kompleksowej umowy o wolnym handlu, zwłaszcza dla tych, którzy podobnie jak Libia i Liban nie są jeszcze członkami WTO; podkreśla, że choć należy utrzymać solidną pomoc techniczną wspierającą te kraje w dążeniu do uzyskania członkostwa w WTO, sama ta pomoc nie wystarczy i dlatego należy stosownie wspomóc ją zawarciem porozumień zgodnych z zaleceniami WTO, które przyniosą korzyści w krótszym okresie;

Wzmocnienie pozycji małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) jako narzędzie demokratyzacji gospodarczej

34. wyraża przekonanie, że pomyślna strategia handlowa dla tego regionu powinna wzmacniać rolę MŚP, które zapewniają nawet 30 % miejsc pracy w niektórych krajach; uznaje znaczenie mikroprzedsiębiorstw, które stanowią 98,1 % MŚP w Egipcie, 97,8 % MŚP w Maroku i 89,1 % MŚP w Jordanii, choć tylko 9,2 % – w Tunezji;

35. wyraża zaniepokojenie dużą liczbą niezarejestrowanych MŚP działających na „czarnym rynku” oraz wysokim odsetkiem nieformalnego zatrudnienia (z wyłączeniem rolnictwa) wynoszącym w niektórych krajach południowego regionu Morza Śródziemnego nawet 70 %; jest przekonany, że jeśli region ten ma wkroczyć na ścieżkę prawdziwego wzrostu gospodarczego, strategia handlowa UE powinna stwarzać zachęty dla niezarejestrowanych przedsiębiorstw do zalegalizowania działalności; apeluje do Komisji o wsparcie programów budowania zdolności administracyjnych, zwłaszcza w zakresie rejestracji przedsiębiorstw, zatrudnienia i spraw socjalnych, i ze szczególnym uwzględnieniem budowania zdolności służb prawnych, ponieważ zapewni to lepsze przygotowanie do podjęcia niezbędnych reform;

36. ubolewa z powodu tego, że MŚP i spółdzielnie mają bardzo ograniczony dostęp do inwestycji oraz podkreśla konieczność zapewnienia odpowiedniego dostępu do finansowania w postaci rzetelnych, łatwo dostępnych i przyjaznych dla użytkownika systemów mikrokredytów i kontrgwarancji udzielanych przez Europejski Bank Inwestycyjny (EBI); uważa, że takie rozwiązania umożliwią beneficjentom przeprowadzanie innowacji i restrukturyzacji w sposób pozwalający im na wykorzystanie potencjału rynku wewnętrznego UE;

37. podkreśla znaczenie pobudzania przedsiębiorczości przez przyjęcie środków koniecznych do stworzenia sprzyjających warunków zachęcających społeczeństwo do angażowania się w taką działalność; w szczególności przyjąłby z zadowoleniem drugi etap programu Invest in Med, którego szczególnym mandatem jest sprzyjanie współpracy między MŚP a reprezentującymi je organizacjami w państwach członkowskich UE i w krajach południowej części regionu Morza Śródziemnego;

38. uznaje rolę EBI we wspieraniu MŚP w południowym regionie Morza Śródziemnego za pomocą Instrumentu Eurośródziemnomorskiego Partnerstwa i Inwestycji (FEMIP); przyjmuje z zadowoleniem decyzję o podniesieniu limitu dla operacji w tym regionie o 1 mld EUR, co zwiększy wartość tych operacji do 6 mld EUR w najbliższych trzech latach; potwierdza, że EBI powinien w szczególności ukierunkowywać swoje przedsięwzięcia inwestycyjne na MŚP i rozwój projektów infrastrukturalnych, zwłaszcza związanych z energią, z uwagi na potencjał tego regionu i pomoc, jakiej UE mogłaby udzielić na ich rozwój i wykorzystanie; nalega, by EBI zwiększył swoje zdolności administracyjne w celu sprawowania kontroli nad partnerskimi bankami pośredniczącymi, które udzielają „globalnych pożyczek” zgodnie z kryteriami określonymi w założeniach działań zewnętrznych UE, a tym samym aby zapewnił pełną odpowiedzialność publiczną za ich działania;

Czwartek, 10 maja 2012 r.

39. z zadowoleniem przyjmuje niedawne zaangażowanie Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju (EBOR) w regionie Morza Śródziemnego oraz obietnicę przeznaczenia przez UE i kilka indywidualnych państw członkowskich dodatkowych środków na działalność EBOR; wzywa Radę Europejską i Parlament Europejski do niezwłocznego ratyfikowania poprawek do porozumienia ustanawiającego EBOR w celu zapewnienia pełnej operacyjności banku w regionie Morza Śródziemnego; uważa, że należy zwiększyć ogólną kwotę środków przeznaczanych na inwestycje EBOR w tym regionie oraz że MŚP powinny być głównymi beneficjentami tych inwestycji; zachęca kraje południowego regionu Morza Śródziemnego do wykazania swojego zaangażowania poprzez wdrożenie zasad demokracji, pluralizmu i gospodarki rynkowej, co pozwoli tym krajom uzyskać dostęp do inwestycji zgodnie ze statutem banku;

40. jest przekonany, że sprawnie funkcjonująca strefa wolnego handlu wymaga swobodnego przepływu przedsiębiorców przez granice; zdecydowanie uważa, że UE powinna dążyć do większej spójności pomiędzy swoją polityką imigracyjną i polityką handlową;

41. zwraca uwagę, że utrudnienia wizowe nadal są problemem dla wielu przedstawicieli przedsiębiorstw z krajów południowego regionu Morza Śródziemnego, którzy muszą podróżować do UE z powodu spotkań, szkoleń lub innych przyczyn biznesowych; dlatego przyjmuje z zadowoleniem niedawno opublikowany komunikat pt. „Dialog na rzecz migracji, mobilności i bezpieczeństwa z państwami południowego regionu Morza Śródziemnego”, w którym Komisja przewiduje zawarcie umów w sprawie ułatwień wizowych, które wspierałyby mobilność, między innymi przedsiębiorców; uważa, że procedury sprawdzania „uczciwości” i „wiarygodności” osób wnioskujących o wizę powinny zostać uproszczone, toteż zwraca się do Komisji o negocjowanie porozumień w tym zakresie w sposób skoordynowany z negocjacjami handlowymi, aby zapewnić wdrażanie takich porozumień w sposób możliwie najmniej uciążliwy dla MŚP;

Umacnianie procesu agadirskiego

42. ubolewa, że do 2010 r. nie utworzono eurośródziemnomorskiej strefy wolnego handlu oraz wyraża nadzieję, że wszyscy partnerzy wykorzystają impet wywołany arabską wiosną, by posunąć naprzód reformy niezbędne do ustanowienia funkcjonującej i pełnoprawnej strefy wolnego handlu, bez wywołania zakłóceń konkurencji wobec producentów UE.

43. proponuje dokonywanie regularnej oceny skutków wprowadzania polityki wolnego handlu w celu stałej obserwacji oddziaływania tej polityki na kraje śródziemnomorskie południa Europy, aby w ostatecznym rozrachunku miała ona pozytywny wpływ na obywateli i na systemy gospodarcze i produkcyjne poszczególnych krajów;

44. podkreśla, że choć należy wdrażać strategię handlowe uwzględniające warunki specyficzne dla danego kraju, uzgodnienia takie nie mogą przynosić szkody integracji regionalnej; ubolewa, że wymiana handlowa południe-południe nadal jest bardzo ograniczona i zauważa w tym względzie, że w 2009 r. jedynie 6 % produktów importowanych do krajów południowego regionu Morza Śródziemnego pochodziło z innych krajów tego regionu w porównaniu z 40 % produktów z UE; zachęca nowe demokratycznie wybrane rządy do większej otwartości na handel z sąsiednimi krajami niż w przypadku ich poprzedników;

45. uznaje grupę agadirską za jedyny przykład zbiorowego wysiłku na rzecz handlu południe-południe i zachęca sygnatariuszy do rozszerzenia zakresu i liczby członków tego porozumienia handlowego; zwraca się do Komisji o dalsze wspieranie tej grupy, będącej kamieniem węgielnym pod budowę przyszłej strategii handlowej UE;

46. zwraca się ponadto do Komisji, by wprowadziła do pogłębionych i kompleksowych umów o wolnym handlu pewne elastyczne postanowienia, które ostatecznie umożliwią połączenie poszczególnych uzgodnień z porozumieniem z Agadiru w celu utworzenia jednolitej eurośródziemnomorskiej strefy wolnego handlu;

47. zauważa z zadowoleniem, że niedługo wdrożony zostanie mechanizm sprzyjający inwestowaniu i wymianie handlowej, który będzie odgrywał rolę bazy danych umożliwiającej podmiotom gospodarczym otrzymanie aktualnych informacji dotyczących warunków handlowych i inwestycyjnych w regionie; nalega, aby mechanizm ten był aktywnie propagowany wśród przedsiębiorstw w krajach południowego regionu Morza Śródziemnego i aby został przekształcony z narzędzia stricte informacyjnego w funkcjonalne narzędzie wspomagające rozwój wewnątrzregionalnej działalności gospodarczej;

48. przyjmuje z zadowoleniem regionalną konwencję w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia, która powinna przewidywać pełne poszanowanie umowy technicznej UE-Izrael w sprawie produktów pochodzących z osiedli izraelskich; zwraca się do Komisji o przyspieszenie wprowadzania nowych reguł pochodzenia w ramach konwencji paneurośródziemnomorskiej – najpóźniej do końca 2013 r. – gdyż kraje południowego regionu Morza Śródziemnego utracą wtedy preferencje i korzystne reguły pochodzenia przyznane im w ramach ogólnego systemu preferencji (GSP);

Czwartek, 10 maja 2012 r.

Ułatwianie zdobywania wiedzy oraz kontaktów bezpośrednich

49. zachęca państwa członkowskie do odgrywania bardziej ambitnej roli w unijnej strategii na rzecz południowego sąsiedztwa poprzez oferowanie znacznych programów stypendialnych studentom obydwu płci i dowolnego pochodzenia społeczno-gospodarczego i etnicznego z krajów południowego regionu Morza Śródziemnego, zwłaszcza w dziedzinie ekonomii, przedsiębiorczości, technologii informacyjnych, komunikacji i handlu; wzywa Komisję i wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel, by bezzwłocznie zaproponowały ustanowienie programów Euromed Erasmus i Da Vinci; zauważa, że inne podmioty w regionie, np. kraje Rady Współpracy Państw Zatoki Perskiej (RWPZ), wykazały większą skuteczność w udzielaniu takiego wsparcia krajom południowego regionu Morza Śródziemnego; uważa, że takie studenckie wymiany mogą zaowocować stworzeniem trwałych powiązań z przyszłymi partnerami gospodarczymi w krajach południowego regionu Morza Śródziemnego;

50. przypomina o roli, jaką odgrywają artyści, podmioty kulturalne i blogerzy w pokazywaniu niektórym arabskim społeczeństwom obywatelskim możliwości uwolnienia się od dyktatury i dążenia do demokracji; wzywa UE do zadbania o to, by do polityki handlowej włączony został wymiar współpracy kulturalnej, obejmujący wspólne inicjatywy w dziedzinie sztuki, edukacji, mediów, internetu i innych ważnych sektorów, w celu propagowania praw człowieka i demokracji;

51. apeluje o bezzwłoczne utworzenie unijnych izb handlowych z krajami partnerskimi, które pełniłyby rolę kanału promującego wspólną działalność handlową i wzajemne wymiany między partnerami gospodarczymi, w tym seminaria i targi; ubolewa, że w regionie tym oprócz unijno-izraelskiej izby handlowej nie funkcjonują żadne inne dwustronne izby handlowe UE;

Maksymalizacja skutków działań UE

52. stanowczo obstaje przy tym, że inicjatywy handlowe Komisji należy wspierać silniejszą obecnością unijnych przedstawicieli ds. handlu na danym terenie; ubolewa nad tym, że w delegaturze UE w Tunezji pracuje tylko jeden przedstawiciel ds. handlu, a w Jordaniі nie ma go wcale, mimo że UE przeprowadza analizę zakresu pogłębionych i kompleksowych umów o wolnym handlu z tymi krajami;

53. uważa ponadto, że ważne jest, aby UE w pełni koordynowała swoje działania ukierunkowane na wspieranie wymiany handlowej, inwestycji i finansowania w regionie, aby zapewnić maksymalnie pozytywne skutki; wyraża zaniepokojenie tym, że duża liczba podmiotów zarówno wewnątrz UE, jak i w samych krajach partnerskich, a także podmioty w innych państwach świata mogłyby doprowadzić do zniweczenia lub powielania istotnych działań z powodu braku koordynacji;

54. podkreśla konieczność ściślejszej koordynacji działań podejmowanych w ramach instrumentów finansowania europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS), takich jak sąsiedzki fundusz inwestycyjny, i różnych unijnych, międzynarodowych i regionalnych instytucji finansowych w regionie, w tym EBI, EBOR i Banku Światowego, aby zagwarantować możliwie największą skuteczność i spójność; zwraca się do Komisji o objęcie przewodnictwa nad koordynacją tych działań;

*

* * *

55. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, EBI, EBOR, szefom państw i rządów oraz parlamentom państw członkowskich i państw południowego regionu Morza Śródziemnego, a także Unii dla Śródziemnomorza.